

NEASCULTAREA SILVIEI

Dragi copii, vă place să vă jucați cu prietenii voștri? Care sunt jocurile voastre preferate?

(Se așteaptă câteva răspunsuri.)

Când suntem împreună cu prietenii, timpul pare să treacă foarte repede. Uneori, ne luăm cu joaca și uităm ce avem de făcut. Așa i s-a întâmplat și Silviei, o fetiță de șase ani.

Era o zi însorită de la sfârșitul primăverii. Silvia aștepta cu nerăbdare pauzele de la școală, pentru că atunci se putea juca în curte cu Ioana, prietena ei cea mai bună. Ioana era cu trei ani mai mare decât ea, iar cele două se bucurau de fiecare clipă petrecută împreună.

În dimineața aceea, înainte să plece la școală, părinții îi amintiseră Silviei:

— După ore, să vii direct acasă. Dacă vrei să mergi în altă parte, trebuie să ne ceri mai întâi voie. Este important să știm unde ești.

Silvia îi ascultase și le promisese că așa va face. Însă, la sfârșitul orelor, Ioana a venit cu o propunere:

— Nu vrei să vii la mine? Putem să mâncăm împreună și apoi să ne jucăm cu păpușile!

Silvia s-a bucurat. Își dorea mult să petreacă mai mult timp cu prietena ei. Pentru o clipă, și-a amintit ce îi spusese părinții, dar s-a gândit: „Stau doar puțin și apoi merg acasă.”

Voi ce credeți că ar fi trebuit să facă Silvia înainte de a accepta invitația?

(Se așteaptă răspunsurile copiilor.)

Silvia a plecat împreună cu Ioana, fără să le ceară voie părinților. Ajunse acasă la prietena ei, fetele și-au lăsat ghiozdanele, au mâncat de prânz și au început joaca.

Pe atunci, telefoanele mobile nu erau atât de răspândite, iar părinții Silviei nu primiseră nicio veste despre schimbarea programului ei.

Între timp, acasă, mama se uita tot mai des la ceas. Ora la care Silvia ar fi trebuit să ajungă trecuse.

— Oare de ce întârzie? s-a întrebat ea.

Pe măsură ce timpul trecea, îngrijorarea părinților creștea. Au pornit spre școală, au căutat-o pe străzile din apropiere și i-au întrebat pe cei întâlniți dacă o văzuseră.

În vremea aceasta, Silvia și Ioana se jucau fără griji. După păpuși au urmat coarda și șotronul. Silvia nici nu și-a dat seama că trecuseră aproape trei ore.

Deodată, la poartă au apărut părinții ei.

Când i-a văzut, Silvia a alergat spre ei, dar s-a oprit observându-le chipurile îngrijorate. Atunci și-a amintit promisiunea făcută dimineață.

Părinții au îmbrățișat-o, bucuroși că era în siguranță.

— Ne-am îngrijorat foarte mult, Silvia! Nu știam unde ești și te-am căutat peste tot, i-a spus mama.

Fetița a lăsat privirea în jos.

— Îmi pare rău... Am vrut să mă joc cu Ioana și nu mi-am dat seama cât timp a trecut.

Și Ioana a înțeles că ar fi fost bine să o ajute pe prietena ei să ceară permisiunea părinților înainte de a veni în vizită.

Acasă, după ce s-au liniștit, părinții au stat de vorbă cu Silvia. I-au explicat că regula de a veni direct acasă o ajută să fie în siguranță, iar pe ei îi ajută să știe unde se afla.

— Ne bucurăm că îți place să te joci cu Ioana, i-a spus tata. Puteți petrece timp împreună și în alte zile, dacă vorbim înainte și stabilim acest lucru.

Silvia a înțeles că alegerea ei le provocase multă teamă.

— Vă rog să mă iertați! Data viitoare vă voi cere voie înainte să merg undeva după școală.

Părinții au iertat-o și au îmbrățișat-o din nou. Împreună, s-au rugat și l-au mulțumit lui Dumnezeu pentru că se reîntâlniseră cu bine.

Dragi copii, ce putem învăța din întâmplarea Silviei?

(Se așteaptă câteva răspunsuri.)

În Biblie, Dumnezeu ne îndeamnă să ascultăm de părinții noștri „în Domnul” și să îi cinștim. Sfaturile prin care părinții ne ocrotesc merită luate în serios. Dacă vrem să schimbăm un plan, le cerem mai întâi voie. Iar atunci când greșim, putem spune adevărul, ne putem cere iertare și putem învăța să alegem mai bine.

Căutarea Silviei ne amintește și de o pildă spusă de Domnul Isus: pilda oii rătăcite, din Matei 18:10–14.

(Se citește pasajul biblic.)

Ce face păstorul când descoperă că una dintre oi s-a rătăcit? Cum se simte când o găsește?

(Se așteaptă răspunsurile copiilor.)

Păstorul pleacă să o caute și se bucură când o găsește. Prin această pildă, Domnul Isus ne arată cât de prețios este fiecare dintre noi pentru Dumnezeu. El îi iubește pe cei mici și dorește ca niciunul să nu se piardă.

Așa cum părinții Silviei au căutat-o cu grijă și au primit-o cu bucurie, Dumnezeu ne cheamă cu dragoste să rămânem aproape de El. Când greșim, putem veni înaintea Lui în rugăciune, să-I cerem iertare și ajutor pentru a face ce este bine.

Să-I cerem astăzi Domnului Isus să ne ajute să ascultăm de sfaturile bune ale părinților, să fim sinceri și să alegem ceea ce ne păstrează în siguranță.